

HIREK

000

— **A királyi pár Pozsonyban.** Pozsonyból jelentik: Pozsony város küldöttsége Szmezsányi György főispán vezetésével megjelent a király előtt és meghívta a királyt és királynét a Pozsonyban tartandó hadi jótékonyági ünnepségre. A király kegyesen fogadta a küldöttséget és megígérte, hogy a királynéval részt vesz a 16-iki pozsonyi ünnepségen.

— **Kitüntetések.** Putz Jakab 46. gyalogezredbeli őrnagynak az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartása elismerésül a legfelső dicsérő elismerés — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adatott. A király Edvy Gyula, az 5. honvéd gyalogezrednél beosztott háboru tartamára ténylegesített nyugállománybeli ezredesnek a 3. osztályú katonai érdemkeresztet a hadiékítménnyel és a kardokat adományozta.

— **Szinger Kornél rendfőnök lett.** A kegyes tanítórendiek idei konventje Szinger Kornélt választotta a piaristák rendfőnökévé. A szegedi városi főgimnázium volt igazgatója ezzel a legmagasabb tisztséget nyerte el, ami egy magyar kegyesrendi szerzetesnek juthat. Magyar Gábor új utóda igen népszerű és végtelenül rokonszenves alakja volt hosszú évek során a szegedi társadalomnak. Mint tanár, lelkes idealizmussal nevelt egész nemzedékeket az irodalom és a magyarság szeretetére és mint igazgató is több évig biztosította a szegedi városi főgimnázium jó hírnevét. Most, mint a legmagyarabb tanítórend feje is bizonyára szeretettel gondol mindig e város virágzó tanintézetére.

— **Fiume gazdasági tanácsnoka Szegeden** Dombrády Ferenc, Fiume város gazdasági tanácsnoka a közlelmezési viszonyok tanulmányozására Szegedre jött, ahol a közlelmezési hivatal ügymenetét és berendezését tekintette meg. Elismeréssel nyilatkozott a szegedi közlelmezés vezetéséről. Dombrády a városban élelmiszereket — paradicsomot és fűszereket — vásárolt Fiume részére. Szegedi tartózkodását megelőzően a gazdasági tanácsnok Mezőhegyesen járt, ahol megnézte az állami mintaszerű sertéshizlaló-telepet.

— **Vöröskeresztes kitüntetések.** Ferenc Salvator főherceg, a Magyar Vörös-Kereszt-Egylet védnökhelyettese a királytól átruházott hatáskörében a háboru alatt a katonai egészségügy körül szerzett kiváló érdemeik elismerésül dr. Mandel Andor szegedi főorvosnak és Mácsay József békéscsabai gyógyszerésznek a Vöröskereszt hadiékítményes II. osztályú díszjelvényét díjmentesen adományozta.

— **A közlelmezési kormánybiztos helyettese Szegeden.** A Nagyváradon székelő szegedi kormánybiztos helyettese: Ónody Lajos szerdán reggel Szegedre érkezett és délután Szentésre utazott, ahonnan Hódmezővásárhelyre megy át. Pénteken ismét Szegedre érkezik a kormánybiztos helyettes és a cséplés állását szemléli meg. Tanácskozni fog Fodor Jenő tanácsnokkal és a gabonaátvételi bizottságok megalakítása és szervezete iránt érdeklődik.

— **Szterényi bárósága.** Budapestről jelentik, hogy Szterényi József kereskedelmi miniszternek és családjának bárói rangra emelése a hivatalos lap egyik legközelebbi számában jelenik meg. A kereskedelmi miniszter a bukaresti béke megkötése körüli működéséért kapja a báróságot és a brassói előnevet.

— **Megint az Epilogos.** Két tárgyilagos, halhangu, de nagyon hatásosan érvelő levelet kaptunk abban a pörben, amely arról támadt Szász Ernő és Wimmer Fülöp között, hogy ki cselekedett kettejük közül helytelenül: Wimmer akkor, amikor az Epilogus-t megírta, vagy Szász akkor, amikor Becsey Károly és Pálffy Dániel válasza és ezzel az egész ügy elintézése után szükségesnek látta még az Epilogus-sal foglalkozni? A leveleket nem közöljük, bár sok olyan igazság van bennük, amelyek kíváncsiak, a nyilvánosság elé. Nem hagyhatjuk azonban szó nélkül az

egyik levélnek ránk vonatkozó részét, sőt azt hisszük, hogy a levélíró igazgató intencióinak is leginkább az felel meg, ha ellenünk emelt kifogásait a nyilvánosság előtt tesszük szóvá. Azt méltóztatik mondani: „Miért nem részesíti a *Délmagyarország* olyan elbánásban az országszerte kiválónak elismert Wimmer Fülöpöt, mint aminőben Szász Ernőt részesíti az ő lapja? Hogyan van az, hogy Szász Ernő cikkei kivétel nélkül meleg és legtöbbször igen terjedelmes kommentár kíséretében jelennek meg, míg Wimmernek hírlapi cikkeihez nem nyújt fedezetet a *Délmagyarország*? Mivel tetszik ezt magyarázni? Miért van végül, hogy a konkrét esetre térjek, hogy a *Délmagyarország* nem mondott véleményt levél két ügyben érdeklődik nálunk. Mind a kettőben felvilágosítással szolgálunk. Egészeken furesza kívánság, hogy foglalkozzunk cikkeikkel, amelyek más lapokban megjelennek. Szász Ernő nem velünk kezdett vitát, hanem Wimmer Fülöppel, aki nem szorult se dicséresre, se fölfedezésre, se íródeákra, aki a jelen esetben is megfelelt, világosan, egyenesen, okosan. Ha azonban bárkit is nagyon érdekel, ebben az esetben sem rejtjük véka alá véleményünket. A következő eset jutott eszünkbe, amikor Szász Ernő cikkét olvastuk: Megy három ember a Tisza Lajos-körúton. A nap erősen süt, a forróság nagy, az összes ablakok le vannak zárva. A mi három emberünk közigazgatási dolgokról beszélget, ami tudvalevőleg kevésbé hozza izgalomba az embereket, mint a politika. Talán még annyira sem, mint a választási dolgokról való vita a — választás után. Amint beszélgetnek, — hangosabb, erősebb szó alig-alig esik — hozzájuk lép egy harmadik ur és így apostoloskodik: „Édes barátaim, ne verekedjétek! Miért kiabáltok, dühösködtek, minden ablak nyílván titeket bámulnak. Ne verjétek be az egymás fejét. Gyertek és — beszéljessünk közigazgatási dolgokról.“ Marad a másik kérdés, hogy Wimmer cikkeit nem szokta hosszabb vagy rövidebb kommentárral kísélni a *Délmagyarország*. Ezt, azt hisszük, kibírja egy Wimmer sulyos egyénisége, mint a közönség, amely aligha látná szívesen, ha ez egyébként kiváló ember minden írását mint prófétai megnyilatkozást akarnók feltálatni. Wimmernek is megvannak a közéleti céljai és ideáljai, nekünk is. Sokszor haladunk és harcolunk együtt, van eset persze, amikor utaink különválnak. Wimmer cikkei mindig közérdekűek, ezért találnak helyet a *Délmagyarország* hasábjain. Természetes, hogy mindenki más cikkeit hasonló szeretettel és szíveséggel fogadjuk, ha szintén közérdekűek. Abban azonban, hogy az egyes cikkeket miként helyezzük el, csak a magunk ujságírói érzékét és izlését tekintjük irányadónak.

— **Lichnovszky herceg kizárása az urakházából.** Berlinből jelentik: Pénteken az urakháza ülést tart, a melyben Lichnovszky herceg kizárását fogják tárgyalni. — Lichnovszky herceg tudvalevően a háboru kitörése idején Németország londoni nagykövete volt. Néhány hónappal ezelőtt megjelentek emlékiratai, a

melyekben azt igyekezett bebizonyítani, hogy Németország volt a háboru közvetlen oka, nem pedig Anglia.

— **Az új angol közlelmezési miniszter.** Londonból jelentik: Lord Rhondda utódja Clynes, a munkáspárt tagja lett, aki eddig az élelmezési miniszterium parlamenti államtitkára volt. J. R. Clynes most negyvennyolc éves és 1906 óta Manchester északkeleti kerületének képviselője. A Lancashire kerület gázmunkás szövetségének titkárja.

— **A mi betegek.** Mi bohémek, itt a túskebokros cigánysoron, — hogy őszintén beszéljünk — nem valami fényes életet élünk. A lelkünk állandóan remegésben él, hajt bennünket a hivatás: dolgozni reggeltől sokszor másnap hajnalig, a nagy gép megindulásáig — másokért. S mikor leszakad pilláinkról a nyugtalan álom, mikor ismét munkára készlet a robot, akkor csak egy örömmünk van: ha „szép“ az ujság. Ha sokat és érdekeset adhatunk az olvasónak, aki a hadikávé mellett csemegének élvezi az ujságot és jutalmul lekritizálja a fáradt, ideges bohémet, az ujságíró. Ez a mi egyedüli jutalmunk. Ez a tövisbokréta, melyet ismeretlen kezek nyújtanak olykor felénk... Am az egyetlen örömmünk is elhomályosítja olykor a velünk született irigység, ha látjuk, hogy ma „szébb“ a másik ujság, többet adott egy gyenge szenzációval a türelmetlen, de mindig nyájas olvasónak. Ezért is olyan fénytelen a mi bohéméletünk itt a túskebokros cigánysoron. Irigyek és féltékenyek vagyunk egymásra s nem a vérünk pirosságával, nem az arcunk pozsgásságával, nem az egészségünkkel, nem az erőnkkel törődünk, hanem azzal, hogy mentül szébb legyen az ujság. Kergetjük és kerüljük egymást emiatt állandóan a cigánysoron s csak némelyikünk örül a másik igazi nagy sikerén. Mégis van itt a túskebokros között egy messze elvilágító fény. Egy ragyogás, mely értékével mindenké fölötte áll... A szív ez a fény. A szívnek nagy szeretete, mely akkor ragyog igazi csillagfényvel, mikor a bohémfiúk közül valakit baj, sérelem vagy szenvedés ér. Ilyenkor összebuvunk, mint az elhagyottak, akik az árvaságot érzik és tündönnak, gondolkozunk, egymásba olvasztjuk a szívünket, hogy azoknak minden fényével, minden forróságával segítségére legyünk a cigánysori bajtársnak. Oh, milyen boldogok vagyunk, ha birunk rajta segíteni!... Most egyszerre két beteg van a cigánysornak. Az egyik Sipos Iván a „Délmagyarország“ munkatársa, a fiatal, lelkes poéta és a fáradhatatlan ujságíró, aki betegen vérző tüdővel keresi a gyógyulást a fenyvesek között a Tátrában. A másik Ortutay István a „Szegedi Napló“ volt szerkesztője, aki a városi közkórházban várja a sulyos operáció utáni javulást. Mindkét kollega felé bánatos aggodalommal tekintünk most s az idegölő robot közben is ott pihen náluk a lelkünk, szívünknek illatozó szép virágaival együtt. A gondolatunkat megzavarja őszinte részvétünk, a szeretet tiszta érzéseket vált ki belőlünk forró imádság gyánant, mellyel kérjük, egyre kérjük a Mindenhatót, hogy adja vissza őket nekünk, jöjjenek haza a cigánysorra gyógyultan, munkabíróan. Oh, mert ha irigykedünk is, ha féltékenykedünk is, ha tülekszünk is a mindennapi sikerért és győzelmekért, oly nagyon, oly fájdalmasan hiányzanak ők nekünk itt, a túskebokros cigánysoron... — y

— **A szegedi cigányzenekarok sztrájkja.** A cigányzenekaroknak hajdanában, talán nem is emlékszünk már rá, jó sorsuk volt. Kivilágos-kivirradtig lehetett mulatni a kávéházakban és vendéglőkben és noha a vendégeknek nem volt annyi pénzük, mint most, a cigányoknak mégis sokkal több jutott. Most a záróra és a megesáppant mulatási kedv igen sulyosá tette a cigányok megélhetését és azok, akik mindig előljártak abban, hogy az életet a vigabb oldaláról nézzék, mint megírtuk, igen komoly lépésre határoztak el magukat: kimondták a sztrájkot. A sztrájk azonban nem általános, csak a Kass-kávéházban és a Tiszában nem játszanak a cigányok, mert a többi kávéháztulajdonos már régen fizeti a cigányzenekaroknak azt a napi átalányösszeget — 40 koronát, — amit a ci-

A 8-ik hadikölesön

eredeti feltételeken jegyezhető a hivatalos aláíró helyen:

MAY R. MIKSA

bank- és váltóüzletében

Széchenyi-tér, a Városházzal szemben.